

РЕШЕНИЕ

№ 1653

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 26.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4512** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалбата на „ПРО МАШИНАРИ“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуалния му представител адв. К. К., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-243 от 20.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че в решението е постановено без да са събрани всички доказателства за правилно изясняване на спора. Като е посочено, че в решението не е отстранена допуснатата грешка свързана с представената мощността на дружеството жалбоподател от електроразпределителното дружество, чрез даване на задължителни указания за това. Излагат се аргументи, че тази грешка е в пряка връзка с указанията

на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, свързани с присъединяването, тъй като за да се присъедини въпросния Ф. не е необходимо промяна и изграждане на допълнителни съоръжения за това. Сочи се, че дружеството е присъединено с предоставена мощност 800 киловата, а заявената за присъединяване централа е с по-малка мощност 767 киловата, като същевременно тази фотоволтаичната централа, ще се използва основно за собствено потребление. Сочи се, неправилно е срещу извършената съгласувателна процедура, разписана в Част трета, Глава четвърта, Раздел I - „Ред за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени по ЗЕВИ” по чл.53, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014г., като се твърди, че разпоредба не е приложима, тъй като планираната за изграждане централа отговаря на условията на чл.25, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и съответно реда за присъединяването ѝ е по Част трета, Глава пета от Наредба № 6, и попада в Раздел I на Глава пета, а именно: „Присъединяване на обекти за производство на ЕЕ от възобновяеми източници по чл.23, чл.24, т.2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение. Претендира заплащане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата, моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне делото на КЕВР за ново разглеждане. В писмени бележки от 29.02.2024г. излага подробните си съображения за основателност на оспорването.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки от 01.03.2024г. излага подробните си съображения за неоснователност на оспорването.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Юг“ ЕАД – П. не изпраща представител. В писмено становище от 11.09.2023г. изразява становище за неоснователност на предявената жалба. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли.

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД – С. не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.05.2022г. в „ЕР Юг“ ЕАД е депозирано заявление от „ПРО МАШИНАРИ“ АД /л.44-48 от делото/ за проучване на условията за присъединяване на обект /Ф. с инсталирана мощност 767 kW/ за производство на ел.енергия към електроразпределителната мрежа. В заявлението е посочено, че обекта ще се използва за собствено потребление и обекта ще отдава излишната енергия в електроразпределителната мрежа, а също така, че няма да се използват преференциите по чл.31 и чл.32 от ЗЕВИ- за което е приложена и надлежна декларация на представляващите дружеството /л.54 от делото/. Като реално претендира провеждане на процедура по чл.25 от ЗЕВИ.

На 24.08.2022г. „ЕР Юг“ ЕАД е изпратило писмо с искане към „ЕСО“ ЕАД за съгласуване условията за присъединяване за заявената централа на осн.чл.53, ал.2 от Наредба №6, като е уведомила заявителя за предприетите действия.

На 01.09.2022г. е получено писмо от „ЕСО“ ЕАД, с искане за заплащане на сумата от 7848 лв. за извършване на проучването. На 08.09.2022г. „ЕР Юг“ ЕАД е уведомила „ПРО МАШИНАРИ“ АД, че се предвижда обекта да се присъедини към мрежата средно напрежение, както изпраща и писмото на „ЕСО“ ЕАД. В последствие дружеството заявител е заплатило сумата от 7848 лв.

На 18.11.2022г. „ЕСО“ ЕАД е изпратило в „ЕР Юг“ ЕАД проект на предварителен договор.

На 13.01.2023г. е издадено становище за условията и начина на присъединяване от „ЕР Юг“ ЕАД на Ф. към мрежата, като е изпратен и проект и предварителен договор на „ПРО МАШИНАРИ“ АД.

Несъгласни с представените условия и начин за присъединяване „ПРО МАШИНАРИ“ АД подават жалба с вх.№Е-13-262-27/01.03.2023г. до КЕВР.

С Решение № Ж-243 от 20.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е прекратила производството по жалба с вх. № Е-13-262-27/01.03.2023г., подадена от „ПРО МАШИНАРИ“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

За да постанови този резултат органът е приел, че е сезиран с жалба, която отговаря на изискванията на чл. 142 и следващите от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/21.03.2013г.). Приел е, че „ПРО МАШИНАРИ“ АД е подало заявление за присъединяване на Ф. с номинална изходна мощност 767 kW, планирана за изграждане в [населено място],[жк], ул. „керамика“ № 1. От страна на „ЕР Юг“ ЕАД е извършено проучване, при което е установено, че заявената централа следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа на ниво средно напрежение. Това било обусловено от това, че обекта на заявителя като клиент е присъединен на ниво средно напрежение. Следователно и централата следва също да се присъедини на ниво средно напрежение, тъй като излишъкът от произведената енергия ще се отдава в мрежата на ниво средно напрежение. Присъединяване на централата на ниво ниско напрежение би довело до загуби при трансформацията на енергия от ниско на средно напрежение, които загуби ще бъдат покривани от всички клиенти.

Позовал се е на чл. 80, ал.13 от Наредба №6, като е посочил, че „ЕР Юг“ ЕАД, в качеството на мрежов оператор, има правомощие да определи условията за присъединяване на обекта на производство на ел.енергия. Приел е, че „ЕР Юг“ ЕАД правилно е приложило разпоредбата на чл. 53, ал.2 от Наредба №6, съгласно която операторите на разпределителните мрежи съгласуват с оператора на преносната мрежа условията за присъединяване на ел.централа към разпределителната мрежа средно напрежение, като е изпратил писмо за съгласуване на условията за присъединяване до „ЕСО“ ЕАД. Констатирал е, че съгласувателната процедура е приключила, като след представяне на предварителен договор от страна на „ЕСО“ ЕАД, „ЕР Юг“ ЕАД е изготвило становище и предварителен договор за присъединяване.

Решението е връчено на „ПРО МАШИНАРИ“ АД на 28.03.2023г., поради което подадената на 05.04.2023г. жалба до АССГ е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и представените от страните писмени доказателства, както и представени от „ЕСО“ ЕАД писмени доказателства, назначена е и е извършена съдебно-техническа експертиза, която е надлежно приобщена към делото.

От заключението на приетата, съдебно-техническа експертиза се установява, че: Договорът за присъединяване на „ПРО МАШИНАРИ“ АД към Е. на „ЕР Юг“ ЕАД е подписан на 16.06.2016г., като обекта е въведен в експлоатация на същата дата с представена мощност 800 kW и брой на фазите 3 на границата на собственост. Заявеното Ф. за собствено потребление е с по-малка мощност 767 kW, от представената мощност на клиента. За да се присъедини Ф. не се налага изграждане на нови присъединителни съоръжения, защото максималната пропускателна и преносна възможност е изградена за определената предоставена мощност от 800 kW, осигурена от мрежовия оператор в мястото за присъединяване. В случая, пропускателна способност на присъединителните съоръжения, не зависи от посоката на ел.енергия – от или към разпределителната мрежа. Заявената Ф. трябва да се присъедини към Е. на ниво средно напрежение, доколкото обекта на заявителя като клиент е присъединен на ниво средно напрежение, тъй като излишъкът от произведената енергия ще се отдава в мрежата на ниво средно напрежение. Присъединяването на Ф. на ниво ниско напрежение би довело до технически загуби и необходимост от трансформация на енергията от ниско напрежение, което ще натовари неправомерно останалите клиенти на „ЕР Юг“ ЕАД.

В писмо /л.57 от делото/ на „ЕР Юг“ ЕАД от 24.08.2022г. относно съгласуване на условията за присъединяване на Ф. по реда на чл.24 от ЗЕВИ, поискано от „ПРО МАШИНАРИ“ АД на 11.05.2022г. е записано: „не се налага изграждане на нови присъединителни съоръжения“, същото е отразено и в Предварителния договор за присъединяване на обект за производство на ел.енергия към Е. между „ЕР Юг“ ЕАД и „ПРО МАШИНАРИ“ АД /л.89 от делото/. Същевременно в приложеният Предварителен договор между двата мрежови оператори е посочено, че за осъществяване на присъединяването е необходимо да се извърши проектиране, монтаж и въвеждане в редовна експлоатация на ел.съоръжения и апаратура за първична и вторична комуникация в п/ст „С. Индустрия“ и други съоръжения /л.68 от делото/. Като самото присъединяване е следвало да се извърши на границата на собственост на ел.съоръжения на „ЕР Юг“ ЕАД и тази на „ПРО МАШИНАРИ“ АД, чрез изходящи кабелни крайници на КЛ 20 kV от К. 20 kV, собственост „ЕР Юг“ ЕАД, а не в подстанцията на „ЕСО“ ЕАД.

Няма техническа възможност за присъединяване на Ф. на „ПРО МАШИНАРИ“ АД при спазване на изискванията за „минимална схема за присъединяване“, в друг по-благоприятен режим.

Следва да се отбележи, че съдът кредитира изготвената експертиза единствено в частите съдържащи заключения свързани с техническите параметри на същата и установените в тази връзка обстоятелства. Частите на експертизата съдържащи правни оценки, интерпретации и тълкуване на различни нормативни и ненормативни актове и договори, както и оценки на вещото лице- не се ползват от съда, доколкото експертизата следва да отговори на поставените ѝ задачи свързани с технически познания на вещото лице, като същата не може да изземва функцията на съда по оценка и тълкуване на фактите и правните норми.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Решението на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и съгласно ат. 7 на чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба No 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката от 21.03.2013 г.

(Наредба No 3).

Решението отговаря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59 ал. 1 от Административнопроцесуатния кодекс (АПК).

Същото обаче Решението на КЕВР не отговаря на изискванията за форма на административния акт, тъй като същото не е надлежно мотивирано, тъй като изложените мотиви са непълни, неясни и противоречиви, като в тях не е взето и становище и не е отворено на основни възражения на жалбоподателя.

Следва да се посочи, че съдът проверява оспорения административен акт за законосъобразност към момента на издаването му и дали същият е съобразен с действащата към този момент нормативна уредба /в случая към 20.03.2023г./. Това уточнение се налага с оглед последвалата отмяна на чл.23, чл.24 и чл.25 от ЗЕВИ в сила от 13.10.2023г. и обнародвано в ДВ, бр. 86 от 2023г.

В мотивите на оспореното решение не е посочено и не става ясно административния орган, какво становище е формирал по въпроса реда за присъединяване на обекта /което е наведено и като възражение в жалбата до КЕВР/. В тях не е посочено дали е приложим този по Част трета, глава четвърта, Раздел I от Наредба №6/2014г., именно „Редът за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени в ЗЕВИ“ или този по Част трета, глава пета, от Наредба №6/2014г., именно „Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници“ Раздел I „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ“. Този въпрос е съществен за спора, доколкото определя конкретните приложими нормативни изисквания за присъединяване на обекта. Нещо повече, административния орган в своите правни изводи мотивира законосъобразността на проведената процедура, излагайки аргументи за приложимост на разпоредби от Част трета, глава четвърта от Наредба №6/2014г. /чл.53, ал.2 от Наредба №6/2014г./ и с такива по Част трета, глава пета, от Наредба №6/2014г. /чл.80, ал.13 от Наредба №6/2014г./. Това от своя страна внася допълнителна неяснота в мотивите на акта, доколкото се касае за две различни процедури за присъединяване, които се провеждат по отношение на различни по вид обекти. Изложени по този начин съображенията на КЕВР са вътрешно противоречиви по отношение на приложимата нормативна уредба и в този смисъл са неясни и не могат да покрият изискванията за мотивираност на административния акт. Съдът приема, че липсата на ясни и пълни мотиви в оспорения акт за съществено нарушение на изискването за форма, което прави акта незаконосъобразен и е основание за неговата отмяна.

Неизяснени са останали и други възражения посочени в жалбата, свързани с необходимостта за изграждане на допълнителни съоръжения за присъединяване на въпросния Ф., за които „ЕСО“ ЕАД, и „ЕР Юг“ ЕАД са посочили противоречива и взаимоизключваща се информация. По отношение и на тези възражения не са изложени конкретни мотиви и опорочава ли това проведената процедура.

При липсата на изложени ясни, последователни и непротиворечиви мотиви за фактическите и правните основания за издаване на акта, води до извод, че не може нито да се проследи начина на формиране на волеизявлението на административния орган, нито да се провери дали той правилно приложил материалния закон. Налице е порок във формата на оспорения акт, изразяващ се в неизпълнение на задължението по чл. 59, ал.2, т.4 АПК. С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се отмени. Преписката следва да се изпрати на органа за ново

произнасяне, съобразно изложените по-горе мотиви.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на [чл. 146, т. 2 АПК](#). Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал.1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на „ПРО МАШИНАРИ“ АД следва да се присъдят заявените разноски за държавна такса и съдебно-техническа експертиза, доколкото са претендирани в жалбата. Същите са в размер 50 лв. за държавна такса и 2524.32 лв. за експертиза

или	в	общо	2574.32лв.
-----	---	------	------------

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-243 от 20.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране по жалбата на „ПРО МАШИНАРИ“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] ИЗПРАЩА преписката на органа за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона, в срока по чл. 146 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА „ПРО МАШИНАРИ“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] сумата 2574.32 (две хиляди петстотин и седемдесет и четири лева и тридесет и две стотинки), представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: